

Bror blev begejstret, da en mand begyndte at reparere motorcykler i et af kælderværkstederne. Så snart han var færdig med skolen, var han henne hos manden og se på motorcyklerne. Når vi så motorcykler ude i byen, kunne han fortælle hvad de hed og hvor de kom fra. Ham på værkstedet lavede flest Nimbusser, og han arbejdede løs fra morgen til aften. Han bar blå kedeldragt og kalot af filt, og han knoklede med de motorcykler med en intens, ligesom blød glæde. Han var kraftig, muskuløs, mørkhåret med brune øjne, han havde masser af hår på armene der altid var fyldt af olie.

Nogen gange lå han ude på gaden under motorcyklerne, han slæbte dem ned i værkstedet og lå under dem, han pillede motorerne ud og hængte dem op i loftet, så han lettere kunne komme til.

Han drak bajere med folk som stod og så på hans arbejde, men selv var han uafbrudt i gang, han lo meget og højt så det kunne høres gennem gaden. Han begyndte at montere sidevogne på motorcyklerne, han drønedede rundt i gaden med sit færdige arbejde, ofte med bror i sidevognen. Han lyste af energi og glæde, og han fyldte meget i gaden en tid, så fik han et større værksted og flyttede til brors sorg. Bror ville være motorcykelmekaniker, når han blev stor.